

POLSKA WALCZĄCA

ŻOŁNIERZ POLSKI NA OBCYZŹNIE

FIGHTING POLAND — WEEKLY FOR THE POLISH FORCES — PRICE TWOPENCE

Wychodzi co tydzień

Dnia 15-go maja 1943r.

Rok V. Nr. 19

NIE ROZUMIEM

Jest to artykuł kolegi-żołnierza, byłego jeńca niemieckiego. W ciągu dwu z górą lat spędzonych w obozie jenieckim, a potem na szlaku ucieczki przez kraje okupowane — wykazał on zdumiewający hart woli, cierpliwość, upór, przeżył wiele i przecierpiał. Jego szczera, gorzka świadomość z pierwszych przeżyć w Anglii zastępuje na skrupulatne rozważanie w myśli i w sercu, choćbyśmy uznali, że pewnym jej uogólnieniem zaprzeczły ostatnie wypadki, które nam samym i światu ukazały naszą nienaruszoną spójność i pełną jedność wobec spraw zasadniczych. /przyj. red./

Przyjeżdżając do Anglii z kontynentu objętego okupacją, przeżywa człowiek poczciwy a nie-uprzedzony dwa rodzaje wstrząsów, jeżeli idzie o pierwszą konfrontację z nowym nieznanym, a tak codziennym dla ludzi tutejszych światem. Jeden wstrząs w zetknięciu z wojującą i wojenną Anglią, drugi w zbliżeniu do cywilnej i wojskowej rzeczywistości polskiej na wielkobbrytyjskim tle. W jednym i drugim wypadku ze spotkania tego wychodzi się z uczuciem dumy i spełnienia wielu nadziei, przekraczających nie raz najśmielsze marzenia, a jednocześnie w obu wypadkach mięci się dla przybywającego źródło głębokich zawodów i jakby nieporozumień. Zostawmy sobie tymczasem Anglię na inny raz. Mówmy od razu o Polsce.

Wiem, porównywać nie wolno. Porównania nie dają nic, nie uczą, gdy każdy żyje sam sobie. I nikt nie zrozumie tutaj, jeżeli mu powiedziec, że z nonszalancją traktuje i trwoni codzienne wartości życia, za które nasi najbliżsi, żyjący po tamtej stronie zapisaliby nieomal duszę diabłu.

I właśnie dlatego lepiej przyznać się od razu przyjeżdżającemu, że narodowa polska rzeczywistość tutejsza jest dla niego w pierwszym przynajmniej okresie podobnie niezrozumiała, jak niezrozumiałą jest dla przeciętnego mieszkańca Anglii, Polaków nie wyłączając, sposób czucia, myślenia i patrzenia ludzi stamtąd.

Pierwszym sygnałem nieporozumienia jest to pytanie aż nadto często i nadto bezmyślnie stawiane pod adresem przybywających z niewoli:

— "A właściwie to po co pan tu przyjechał?"

Nie ma odpowiedzi na to pytanie. Jest tylko jeszcze jedno stwierdzenie z rozpacźliwym nieomal naciskiem:

— "Proszę pana ja z niewoli przyszedłem..."

— "To co, będzie pan jeszcze bohaterem strugał?"

Nie rozumiem i nie zrozumie nigdy, chociaż wiem, że w takiej postawie więcej jest naszej urzędniczej niezgrabności, niż złej woli. Ze często nawet nie o słowa chodzi, bo w nastawieniu, w stosunku władzy i urzędników do ludzi i spraw "tamtego świata" kryje się ta sama, niepokojąca obojętnością treść, onieśmielająca i kłopotliwa wyższość. Z tytułu wiedzy głębszej czy może widoku na nie szerszego? Nie wiem.

I tak samo trudno zrozumieć wiele wzajemnych pretensji i liczne objawy niezadowolenia z losu ludzi, opływających tutaj w dobrobyt, żyjących lepiej nieraz i bardziej bez troski niż kiedykolwiek przedtem, przed wojną... /gdyby nie daleka już nieomal, myśl o domu i o rodzinie, będąca jak słaby wyrzut sumienia, dla tych sumień już przystosowanych do nowej sytuacji, już idących z nią na kompromis łatwy i całkowity./

Różnica poziomu i stylu życia, stopień wolności i nieodpowiedzialności za słowo w porównaniu z poziomem życia i ciężarem odpowiedzialności jaki dusi człowieka, żyjącego na kontynencie, jest tak ogromny, że pierwsze zetknięcie z tutejszą łatwością wywołuje coś jakby odruch zgorznienia.

Jak to, więc ci Polacy, którzy przy uwzględnieniu wojennych warunków mają wszystko z tych dotykanych wartości, co stanowi przedmiot najgorętszych, najofiarniejszych tęsknot tyłu przesładowanych braci, swobodę słowa i myśli, bezpieczeństwo dnia i nocy, wygody cywilizowanego świata, możność służenia i pracowania dla swoich, uznanie i poważanie wśród obcych takie, o jakim przed wojną ani marzyć się nikomu nie mogło, mimo nie wiem jakich nacisków propagandy — mógłbym mnożyć te dodatnie objawy bez ograniczeń nieomal — a nie tylko nie są zajęci rozbudowywaniem twórczych wartości i zdobywcy swego wkładu do wojny, ale skłóceni od środka, jak nigdy rozkaprzeni a grymaszący. Robią ze siebie widowisko ludzi, którym — to jest fatalne słowo i napewno fałszywe, mimo pozorów słuszości — jakby naprawdę za dobrze się powiodło. Że niby już nie mają innych zmartwień, jak te między sobą rozgrywki i walki o władzę, o wpływy, o kompetencje, o posady dzisiaj i na przyszłość.

Notuję te uwagi pilnie i pociężnie, jakby w obawie, że za parę tygodni przestanę być czułym na podobne odcienie różnic, że mnie pochłonie i wciągnie tutejszość, jakby w obawie, abym się nie przyzwyczaił, bo przyzwyczajenie przytępią wrażliwość siatek i skóry.

Tymczasem jeszcze niewtajemniczony we wszystkie finanse i sekrety nowego naszego istnienia, nieświadom klucza, który objaśnia kto z kim, a kto przeciw komu, ryczałem stwierdzić mogę a muszę stwierdzić uczciwie: nie rozumiem. Ale boję się, że kiedy przyjdzie mi rozumieć, wart będę tyle samo, co każdy inny z tych, którzy wiedzą i widzą, co się dzieje, psioczą na wszystkich innych, gorszą się i oburzają na wszystko

dokoła, ale nigdy nie zechcą uważać, że obecność ich tutaj w tej chwili jest niesłychanym, fantastycznym przywilejem w stosunku do innych, którzy tam zostali — i że za przywilej ten kiedyś będzie trzeba odpowiadać, tłumaczyć się, co z nim uczyniono i to tłumaczyć takim nawet, co może już nie zechcą rozumieć?

Jakże bo wytłumaczyć tę zastydżającą cechę emigrantów, która polega na publicznym praniu brudnej bielizny i gromadzeniu brudów publicznych na widoku ogólnym? Jakże wytłumaczyć sobie, że wśród polskich ludzi walki mówienie o wrogu politycznym jakby zwalniało od obowiązku solidarności ze sprawą, że szkalujące mówienie i pisanie i akcje posuwać można aż do narażania interesu całości — czy przez rażące niedyskrecje plotek, czy przez pochopne oskarżenia albo pomówienia? Puszcza się je w kurs z zamiarem szkodenia wrogowi osobistemu, nie zważając, ile z tego ogólnej szkody wyniknąć może i ile pożytku dla zewnętrznego wroga.

"Zaprawdę więcej spotkać nie nawiści między swoimi dla swoich, niżeli u wszystkich razem przeciw nieprzyjaciółom ojczyzny!"

Nie rozumiem. Postępy jakie uczyniło skłócenie już nie nawet obozów politycznych, ale poszczególnych ludzi między sobą, są dąprawdy zastraszające. Przez dwadzieścia lat niepodległości, nie mając innych zmartwień, jak tylko osobiste, widywali się codziennie po kilka razy, kłócili się, godzili się, kochali się, byli przyjaciółmi, znajdowali mimo wszystko wspólny język i wspólny ludzki mianownik zdrowego sensu w stosunku do większości obchodzących ich spraw, a tutaj, po trzech latach nieobecności /mojej/ zastają ich nagle w sytuacjach jakże zmieniomych, jakże niepodobnych do wszystkiego, cośmy znali i co pamiętamy.

"Odwroćenie przymierzy" przeszło między ludźmi jako objaw swoisty i jakby typowy dla obecnych czasów. Jest tak jaskrawe, że aż oburzające. Jeden o drugim już teraz mówi, że świnia, a drugi o pierwszym, że wariat. Chciało

by się chodzić od jednego idioty do drugiego i tłumaczyć prawie i prosić: nie bądź idiotą. Jak w domu wariatów. A oni już tylko całą energię i pomysłowość wyczerpują w czasie tej wojny totalnej o byt i niebyt Polski, o przyszłość świata, o sens ofiary złożonej przez tyłu szlachetnych, na szkodenie sobie i podstawianie nóg, śmieszne, złośliwe, dziecinne przeszkadzanie sobie i zwalczanie się przed trybunałem opinii, już i tak dostatecznie zbalamuconej. Nie rozumiem. Jaki ogromny zapas namiętności, jaki potencjał wyobraźni i siły marnuje się wśród nas i trwoni na tę robotę.

Przeszli najcięższe rzeczy: wrzesień, Zaleszczyki, Libourne, ewakuację, biedę, niepewność, a wreszcie pasujący na bohaterów londyński blitz — ale nie scementował wśród nich niczego ten wspólny okres próby. Raczej przeciwnie — rozbił ich i podzielił, jak nigdy przedtem. Można by prawie zwątpić w zdrowy sens tego plemienia, którego instynkt samozachowawczy zawodzi właśnie w takich chwilach. Czy niczego nie nauczyła nas Francja? Własny nasz stosunek do klęski wrześniowej sprawił przecież, że i Francuzi przestali się liczyć z naszym doświadczeniem już nie klęski nawet, ale w ogóle wojny — a jeżeli zapłacili to drogo, ile drożej kosztowała ta ich nauka nas samych?

Nie mieliśmy nigdy talentu ani umiejętności postępowania z ludźmi. Mimo pozorów Polacy nie zdają się być obarzeni łaską życzliwości wzajemnej, która tak ułatwia stosunki w służbie i poza służbą. Dziś przez pryzmat nie-normalnych nad-normalnych warunków ukazuje się ta nasza nie-najlepsza cecha jaskrawiej jeszcze oczom i rozumieniu ludzi przybyłych z daleka. Bo nigdy chyba nie było między nami podobnie łatwego załatwienia się z zasługą i wartością ludzką, jak to, które panoszy się dzisiaj. Odsądzanie człowieka przeciwnych przekonań od czci i wiary było zawsze już jednym z niekoniecznie pięknych chwytów walki wyborczej, walki o władzę i wpływy. Ale zdawało by się, że w czasach kiedy walka idzie o nagi byt, te sposoby dostą-

pią zrozumiałych złagodzeń, znowu tylko w najprościej zrozumianym wspólnym interesie rządzących i rządzonych.

Być może pod okupacją, albo w obozach jeńców uczy się człowiek wielkiej naiwności, być może wychodzi stamtąd idealistą, żeby nie powiedzieć utopistą, wychodzi w każdym razie ożywiony jedną myślą, jedną ideą i jednym celem: walki z wrogami. Nie ma w nim miejsca ani myśli o walce z swoimi ludźmi. Marzył uczciwie o tym, że go do tej walki ci ludzie potrzebują. Że go czekają, tak jak czekają tych setek tysięcy nieobecnych, a równie niecierpliwych jego kolegów. Przeszedł swoją pokutę jak gdyby czyściec, przez który wszystko, co było przeszłością, co było obciążeniem, co było winą nawet, zostało przewartościowane.

I oto staje ten człowiek z nową czystszą niż kiedykolwiek gotowością służenia w szeregach swoich, w szeregach, o których nigdy nie umiał myśleć bez wzruszenia. One przecież były dla niego w tamtych chwilach jedyną namacalną wielkością ojczyzny. Wszystkie inne z pojęciem ojczyzny związane było smutne, żalodne, żalobne. Ta wrażliwość, ta zdolność do wzruszeń to przecież najlepsza cząstka człowieka, jaką przynosi w sobie po ciężkich moralnych przejściach niewoli lub przesładowania. Tej wrażliwości ani zrozumienia dla niej nie spotka nigdzie w dzisiejszej oficjalnej, wielkobbrytyjskiej Polsce, walczącej o przyszłość karier.

I poczuje się jak zawstydzony — i już nie przyzna się więcej do swoich uczuć rozczarowania i zawodu. W zamian usłyszy jak o przyjaciółach i o towarzyszach sprawy, którzy tam zostali /bo nie mogli uczynić inaczej /padają wyrobione już, łatwe i pochopne sądy: wykończył się, załamał się, zdradził. Albo po prostu bałwan.

W zamian dowie się, że prawda rzeczy widzianych jaką przynosi stamtąd, nie odpowiada interesom tej czy innej frakcji, partii czy ołdalu. Jakże mu się wyda zbyt cyniczny, naiwny nieraz ten własny entuzjazm ucieczki i pędu, który niósł go poprzez tyle trudu, czekaniami i niebezpieczeństw, ku onemu wymarzonemu krajowi służby szczęśliwej i bezinteresownej, mającej jeden tylko, wyłączny, zawsze ten sam co i tam, pod butem nieprzyjaciela, cel.

I myśli o wielkich, niezrozumiałych przywilejach wybrańców losu, powołanych dzisiaj w całość swojej zbiorowości, w złym i w dobrym, w każdym odruchu i czynie do reprezentowania przed światem narodu, któremu odebrano prawo głosu. Odmawia się praw do istnienia. I myśli: jakże niekiedy wśród nas do głowy uderza wolność słowa i życia. I myśli: jak dalecy są inni od rzeczywistości cierpiących, i czekających braci po drugiej stronie bariery, pociesza się czasem jednak tym właśnie i tym jedynie, że jeszcze patrzy chyba na tę egzotyczną tutejszość okiem nieumiejącym i naiwnym.

I wtedy stwierdza raz jeszcze, w obliczu tego ogromu narodowych nowości i niespodzianek, który się nagle do niego zbliżył, i który stać się musi od pierwszej chwili sprawą sumienia i zagadnieniem nieustannych z nim porachunków, po tak długiej, po tak rozdzierającej nieobecności: nie rozumiem.

OTTO MACIAG: Chorągiew pancerna /drzeworyt/

Na zebraniu koleżeńskim odbytym dn. 7. maja b.r. pracownicy Biura Prac Kulturalno — Oświatowych Ministerstwa Obrony Narodowej uchwalili podtrzymać opodatkowanie miesięczne w dotychczasowej progresji od poborów i z dotychczasowym przeznaczeniem na pomoc dla Polaków w Rosji. Stosownie do tej uchwały przesyłają za miesiąc maj £18.0.6 /słownie: funtów osiemnaście i sześć pensów/.

Przy niniejszym załączam przekaz na sumę £14.0.0 zebranych przez Oficerów S/S... z przeznaczeniem na pomoc dla Polaków w Rosji, o ile ta jest w dalszym ciągu możliwa i aktualna.
Kapitan S/S... /Takoradi/

Osobnym Postal Order przesyłam funtów jeden £1.0.0 na dzieci polskie w Rosji, jako ofiarę za doznane łaski od Marii Wspomożenia Wiernych. Zobowiązałem się do stałej miesięcznej ofiary na ten cel w kwocie 5. sz., które w pierwszym tygodniu maja przekaże.
Z poważaniem Kpr. C.W.

Potwierdzając uprzejmie odbiór pisma Pana Redaktora z dn. 29 ub.m. stwierdzamy niniejszym, iż wpłynęła do P.C.K. kwota £260.8.0 zebrała przez Czołówkę Teatralną "Lwowska Fala" w czasie objazdów lotnisk angielskich i anglospolskich na terenie Anglii i Szkocji.

Wyżej wymieniona suma składa się z kwot wyszczególnionych w numerach 3, 4, 5, 6, 8, 9 i 10 "Polski Walczący".
Zarząd Główny P.C.K. składa raz jeszcze za pośrednictwem WPana Redaktora gorące podziękowania Zespołowi Czołówki Teatralnej "Lwowska Fala".
Prezes W. Koskowski
Skarbnik T. Surzycki

Pomoc dla Polaków w Rosji: £8,716

W załączeniu przesyłam M.O. na kwotę £9 sh.4 d.1 /dziewięć £, cztery sh., jeden d./ zebrane od podoficerów i szeregowych Pułku Przeciwpancernego przy wypłacie żołdu z przeznaczeniem na pomoc dzieciom — sierotom polskim, przewiezionym z Rosji do Iranu.
Łączę wyrazy szacunku
J.L. rtm.
II Z-ca D-cy pułku

Proszę o przyjęcie złożonych na moje ręce przez p. Robing Turner, Dundee, 4, Gowrie Place, sh.16 — na dzieci polskie wyewakuowane z Rosji.
Z szacunkiem
Staszewski

W załączeniu przesyłam Money Order na kwotę £17.10 z zebranych z dobrowolnych składek na rzecz dzieci polskich w Rosji zamiast wieńca dla śp. st. szereg. Paweł Zygmunt.
Dowódca... Kompanii Sanitarnej
/—/ Dr. J., kpt. lek.

Sh.5 za miesiąc kwiecień na pomoc Polakom w Rosji.
ppor. Jan H. z S.
Przesyłam sh.30 na dzieci polskie w Rosji.
M.P.
W załączeniu przesyłam P.O. na

kwotę £7.12.9 z złożoną przez żołnierzy tuł. dyonu w miesiącu kwietniu br. z przeznaczeniem na pomoc Polakom w Rosji.
Dowódca Dyonu
M.K. kapitan

Henryk Kompf 2 funty, z podziękowaniem "Polisce Walczącej" za pomoc w odszukaniu brata.
Szanowny Panie Redaktorze,
Załączam £5.0.0 na pomoc dla biednych polskich dzieci znajdujących się w Rosji lub gdzie indziej na szlakach polskiej tułaczki.
Z poważaniem
M.L. ppłk.

Zbiórka książek dla żołnierzy polskich na Wschodzie

P. Zboński przesłał:
Allan: Metrology. Maurois: Dzieje Anglii. C. Seignobos: Essai d'une histoire comparee des peuples de l'Europe. General elementary science. F. Raczek: Walka oddziałów piechoty. Basic English for Polish students. N. Brian-Chaninov: Histoire de Russie. Polska w liczbach. The Abyssinian Campaigns. Kalendarz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Panie Redaktorze,
W załączeniu przesyłam te skromne broszurki — jedyne takie w tej chwili posiadam, z prośbą o przekazanie dla żołnierzy Polskich na Wschodzie.
Z poważaniem
por. J.S.

Załączone:
William A. Robson: Ustrój Wielkiej Brytanii. Marsz Odwetu.
Anonimowo: H. Sienkiewicz: Ta trzecia. M. Kuncewiczowa: Klucze.

W związku z likwidacją pociągu pancernego "F" i zgodnie z uchwałą zebrania oficerek likwidującego majątek pociągu przesyłam równocześnie w dniu dzisiejszym dwie paczki zawierające książki z biblioteki pociągu w ilości 133 różnych książek i broszur.
Zebranie oficerek pociągu panc. "F" uchwalilo podarować powyższą bibliotekę na rzecz Polaków na Średnim Wschodzie a to za pośrednictwem "Polski Walczącej".

Przesyłając równocześnie powyższe książki proszę o postąpienie z nimi zgodnie z życzeniem zebrania oficerek.
Z poważaniem
Dowódca pociągu "pancernego F"

Przesyłam w załączeniu zebrane wśród żołnierzy rzutu dowodzenia 1. P.A.C. następujące książki dla żołnierzy na Środkowym Wschodzie:
1/ Ryby śpiewają w Ukajali. 2/ Przylądek dobrej nadziei. 3/ Polska w zwyczajach i obyczajach. 4/ Alarm. 4/ Żłota chorągiew. 6/ 3 egz. Basic English. 7/ 2 egz. 1000 słów po angielsku. 8/ broszura: Niemcy w Polsce i inne.

Z poważaniem
Edward Majlich

Przy niniejszym załączam M.O. na sumę £5.0.0 /pięć funtów/ ofiarowane anonimowo przez zaprzyjaźnionego angielskiego księdza katolickiego dla dzieci polskich na obczyźnie.
Z poważaniem
por. A.F.N.

W załączeniu przesyłam Postal Order na sumę £2.0.0 z przeznaczeniem na dzieci polskie w Rosji.
Jeden z tych którym udało się wydosłać z Rosji.
Józef Nowicki

Łączna suma zbiórki w dzisiejszym numerze £67.16.3 /słownie: sześćdziesiąt siedem funtów, szesnaście szylingów i trzy pence/ przekazał my Polakiemu Czerwonemu Krzyżowi.

Suma powyższa podnosi ogólną sumę zebraną dotychczas na ten cel za pośrednictwem "Polski Walczącej" do £8.716.2.4 /słownie: osiem tysięcy siedemset szesnaście funtów, dwa szylingi, cztery i pół pence/, 108 pesetów hiszpańskich, 28 dolarów kanadyjskich, 4 dolary amerykańskie i 15 czerwienców.

NA JUNAKÓW
U.K. sh.5.

NA JENCÓW POLSKICH
W NIEMCZECH
Przesyłam kwotę 6.1.10 /słownie: funtów sześć, jeden sh., d.10/ na pomoc jeńcom polskim w obozach niemieckich.

Kwotę powyższą złożyli dobrowolnie mieszkańcy małego osiedla w czasie zwiedzania Wystawy Propagandowej "Poland Before September 1939" zorganizowanej przez... Kompanię Saperów.
w.z. Oficer Oświatowy
J.B.

PRZYGODY WALENTEGO POMPKI

Tekst: RYSZARD POBÓG

Rysunki: MARIAN WALENTYNOWICZ

Do karetki wrzucono Otrutego Walusia. Sanitariusz z gromnicą Przy Walusiu w niej usiadł.
A w tej sali gość jakiś Chwylił piłę, zdjął krawat
I zapytał uprzejmie: Nóżka lewa, czy prawa?
Korespondencję prosimy kierować pod następującym adresem: Komitet Organizacyjny Polskiego Zjazdu Katolickiego, 27, Grosvenor Street, Londyn, W.1.

A w szpitalu wojskowym Lekarzy zły, jak zaskroniec
Wnet postawił diagnozę: Operacja i koniec.
Żeby pana nie kopnął, Chociaż zdjęte mam buty

Przez godzinę Walusia Dwie kąpały niewiasty,
Poczem Pompka się znalazł W sali numer trzynasty.

W tej sali gość jakiś Chwylił piłę, zdjął krawat
I zapytał uprzejmie: Nóżka lewa, czy prawa?
Żeby pana nie kopnął, Chociaż zdjęte mam buty
—Krzyknął Walus—ja jestem Beznadziejnie otruty!

Znamy takich—rzekł lekarz— To maligna, nie więcej.
Siostrzono—krzyknął—pacjenta Proszę trzymać za ręce...

SPIS RZECZY:
Jacek Lis: Nie rozumiem. — Otto Maciąg: Szarża pancerna /drzeworyt/. — Zbigniew Grabowski: Szkie sytuacyjny. — Z tygodnia na tydzień. — Julian Ginsbert: Wojna na morzu. — Józef Winiewicz: Czwartą wiosną Niemiec i Europy. — Eugeniusz Romiszewski: W składalni spadochronów. — Bogumił Andrzejewski: Wspomnienia z obłożonego Tobruku /III/. — Jim Poker: Od wrót Tamerlana do Piccadilly /VI/. Pod Krzyżem Południowym. — Dominik Szczerbić: Montgomery. — Wiktor Budzyński: Bez black-outu. — M. J. Gordon: Trzeci Maja na lotnisku. — Pomoc dla Polaków w Rosji. — Zbiórka książek. — Ryszard Pobóg: Przygody Walentego Pompki /rysunki Mariana Walentyńowicza/. — Fotografie.

NAJLEPSZY SZKOCKI SAMODZIAŁ
oraz wszelkie wyroby z wełny:
GREENSMITH DOWNES
Edinburgh
Damska konfekcja: 57, George Str. /naprzeciw Music Hall/
Męska konfekcja: 124, George Str. /West End/
Filia: 1, Bell Str., St. Andrews

Nowość W SKALSKI Nowość
Prof. Akad. Handl. w Poznaniu
"ZASADY INWENTARYZACJI I BILANSOWANIA"
Wydanie piąte
cena 7/6
Zamówienia przyjmuje: Składnica Księgarska 1, Atholl Pl., Edinburgh

ZAPRASZAMY ŻOŁNIERZY POLSKICH do odwiedzania naszego sklepu.
ofiarujemy:
Wyroby skórzone i parczane.
Olstry — Pasy wojskowe i t.p.
Noże — Trzcinki i Lornetki i t.p.
COGSWELL & HARRISON,
Rusznikarze, 168, Piccadilly, London, W.1.

AUTORSKI WIECZÓR POETÓW
W Ognisku Polskim, 45, Belgrave Sq. S.W.1. 19.V.8-a wieczór
Staraniem P.E.N. Klubu Polskiego Wystąpią: Stanisław Baliński, Antoni Bogusławski, Marian Hemar, Al. Janta-Połyński, Antoni Słonimski, Irena Tuwim.
Cena wstępu 2/6 na cele społeczne.

KONCERT
Na Fundusz Dobrobytu Żołnierza odbędzie się w Wigmore Hall dnia 14 maja 1943 o 7-mej wieczór koncert z udziałem artystów: Ida Haendel, Mark Hambourg, Nowakowski.

MUNDURY DLA OFICERÓW
Armii, Lotnictwa, Marynarki i Służb Kobiecych.
Gotowe na składzie lub na miarę.
Wszelkie dodatki ekwipunku wojskowego
J. C. SMITH, LTD.
Przedstawiciel Burbery i Aquascutum,
91, LOTHIAN ROAD, EDINBURGH 3
137, High Street, Dunbar. 19, Bell Street, St. Andrews.

Nr. 4.
"EKONOMISTA POLSKI"
kwartalnik
Stowarzyszenia Ekonomistów Polskich w Zjednoczonym Królestwie ukazany w marcu b.r.
Artykuły, Zagadnienia bieżące, Recenzje. Informacje gospodarcze.
Cena 3.6d. Do nabycia wszędzie.

Ktokolwiek mógłby udzielić mi informacji o ojcu moim Kapitanie Korpusu Sądowego ANTONIM BROSKIEWICZU oraz ZYGMUNCIE SOCHACKIM, proszony jest o skomunikowanie się z Haliną Stegeman, Kersewell House, Carnwath, Lanarkshire Scotland.
JAN MUSIAŁ poszukuje brata HIERONIMA, przybyłego z Francji. Wiadomości do redakcji "P.W."

WYDAJE WYDZIAŁ PRAC KULTURALNO-OŚWIATOWYCH MIN. OBR. NAROD.
Adres Redakcji (Editorial Offices): 5, Portugal St., W.C.2. Tel., HOLborn 7600. I-e piętro.
Redaktor przyjmuje w poniedziałki i wtorki od godziny 11-ej—13-ej.
Redakcja nie zwraca rękopisów niezakwalifikowanych do druku.
Przedruk dozwolony tylko za podaniem źródła.

Warunki prenumeraty: Miesięcznie z przesyłką pocztową—sh.1. Kwartalnie z przesyłką pocztową—sh.3. Należność prosimy wpłacać przekazem pocztowym (Postal Order) pod adresem Administracji.
Ceny ogłoszeń: 1 cal przez jeden łam—sh. 20. Zarezerwowane miejsce 50% drożej. Ogłoszenia o poszukiwaniu pracy—2sh. za wiersz.
Adres Administracji (Business Offices): 63, Lincoln's Inn Fields, W.C.2. Tel., Chancery 5505 i 5506.

Poles in Uniform
Rysunki Wojska, Marynarki i Lotnictwa Polskiego.
ALEKSANDRA ŻYWA
z przedmową gen. dyw.
Dr. M. KUKIELA
Album rysunków A. Żywa odzwierciedla historię Wojska Polskiego w Wielkiej Brytanii począwszy od roku 1940, aż do dnia dzisiejszego.
12s. 6d. netto
Do nabycia we wszystkich księgarniach.
THOMAS NELSON & SON LTD.
PARKSIDE, EDINBURGH